Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36647
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

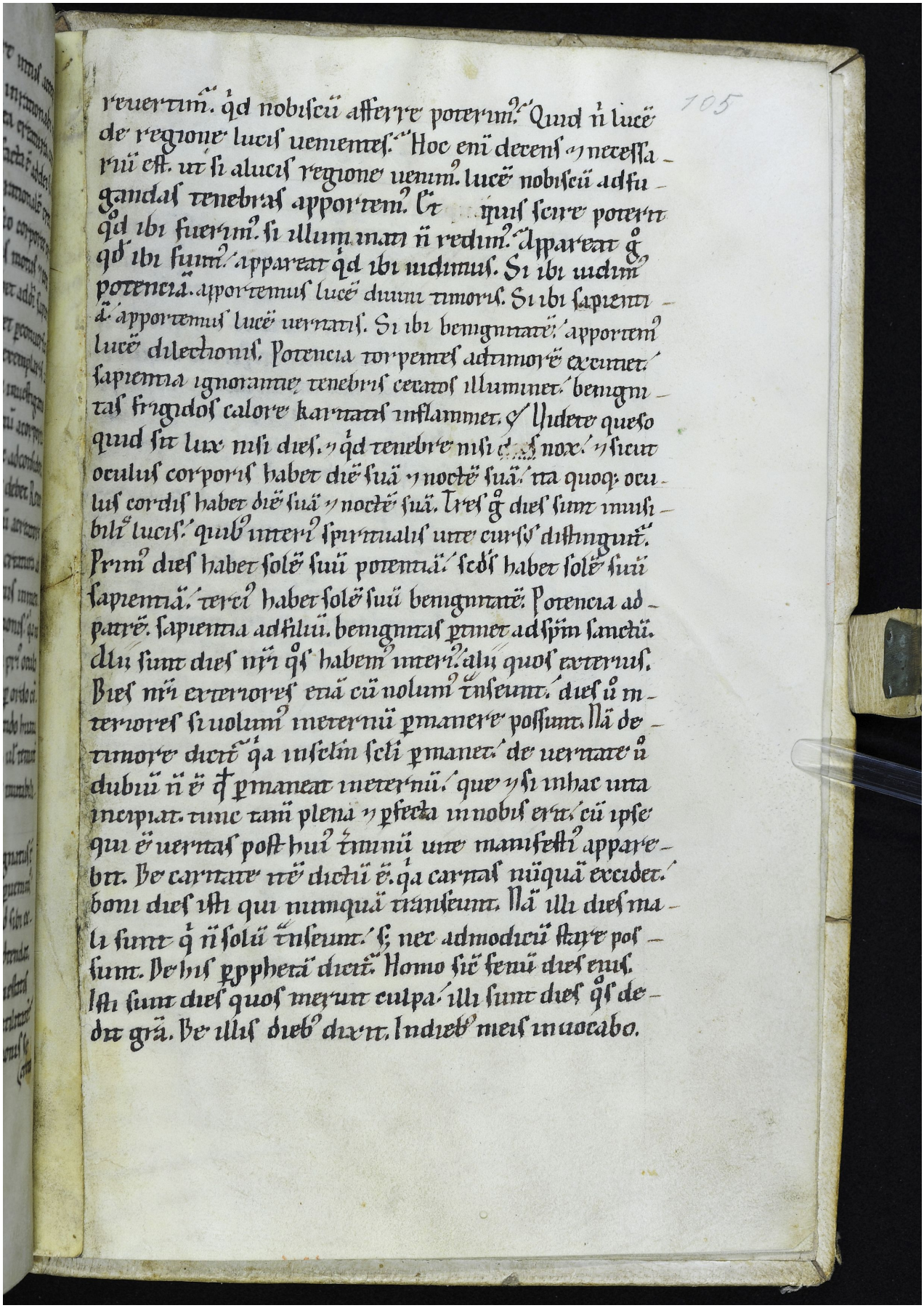

105

reuertim̃. q̃d nobiscũ afferre poterim̃? Quod ñ lucẽ
de regione lucis uenientes. Hoc enĩ decens ⁊ necessa-
riũ est. ut si alucis regione uenim̃. lucẽ nobiscũ adfu-
gandas tenebras apportem̃. Ut [illegible] quis scire poterit
q̃d ibi fuerim̃. si illuminati ñ redim̃. Appareat q̃
qd ibi fuim̃. appareat q̃d ibi uidimus. Si ibi uidim̃
potenciã. apportemus lucẽ diuini timoris. Si ibi sapienti-
ã. apportemus lucẽ ueritatis. Si ibi benignitatẽ. apportem̃
lucẽ dilectionis. Potencia torpentes ad timorẽ excitet.
sapientia ignorantie tenebris ceratos illuminet. benigni-
tas frigidos calore karitatis inflammet. ⁊ Videte queso
quid sit lux nisi dies. ⁊ q̃d tenebre nisi [illegible] nox. ⁊ sicut
oculus corporis habet diẽ suã ⁊ noctẽ suã. ita quoq; ocu-
lus cordis habet diẽ suã ⁊ noctẽ suã. Tres q̃ dies sunt inusi-
bilis lucis. quib̃ interim̃ spiritualis uite cursus distinguit̃.
Primus dies habet solẽ suũ potenciã. secũs habet solẽ suũ
sapienciã. tertius habet solẽ suũ benignitatẽ. Potencia ad
patrẽ. sapientia ad filiũ. benignitas pertinet ad spm̃ sanctũ.
Alii sunt dies mñ q̃s habem̃ interim̃. alii quos exterminus.
Dies mñ exteriores eriã cũ nolum̃ transeunt. dies ũ in-
teriores si uolum̃ interniũ permanere possunt. Nã de
timore dicit̃ q̃a in silẽ seculi permanet. de ueritate ũ
dubiũ ñ ẽ q̃ permanet interniũ. que ⁊ si in hac uita
incipiat. tunc tamẽ plena ⁊ perfecta in nobis erit. cũ ipse
qui ẽ ueritas post huius temporis uite manifestim̃ appare-
bit. De carnate ntẽ dictũ ẽ. q̃a carnis nũquã excidet.
boni dies isti qui nunquã transeunt. Nã illi dies ma-
li sunt q̃ ñ solũ transeunt. sed nec admodicũ stare pos-
sunt. De his pphetã dicit̃. Homo sicẽ fenũ dies eius.
Isti sunt dies quos merui culpa. illi sunt dies q̃s de-
dit grã. De illis dieb̃ dixit. In dieb̃ meis inuocabo.